

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 384-1911)

Originalt emne

Opdragelsesanstalter

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 21. december 1911](#)
- 2) [Byrådsmødet den 29. februar 1912](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 21. december 1911 - side 9

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 384-1911)

Andragende fra "Kvindehjælpen" om gratis Byggegrund til et Optagelseshjem.

Møller omtalte Hjemmets Virksomhed i de 5 Aar det havde bestaaet og meddelte dernæst, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse indstillede at give en Grund ved Trøjborgvejs Forlængelse paa 1 Td. Land uden Betaling, idet der for Købesummen, antagelig 28000 Kr., vilde være at udstede Panteobligationer, der skulde være rente- og afdragsfri, saa længe Arealet blev benyttet i det tilsigtede Øjemed. Fru Schepelern var meget glad ved Grunden og havde meddelt, at det for at faa Hjælp fra Staten var nødvendig, at Grunden blev gratis. Udvalget vidste vel, at det var en ret stor Gave, men man havde sikkert flere Gange givet bort til noget, der var mindre værd.

Dagmar Petersen var glad ved at se Udvalget stille sig saa velvilligt til Andragendet, som Taleren kunde anbefale paa det bedste. Som Samfundsforholdene havde udviklet sig, navnlig derved at mange Mødre maatte forlade Hjemmet for atgaa paa Arbejde, maatte nødvendigvis mange gode og dygtige Børn komme paa Afveje og falde det offentlige til

Byrde. Egentlig var det Statens Sag at hjælpe, men indtil det skete, maatte Kommunen træde til. Taleren fremhævede dernæst det store og uegennyttige Arbejde, som Fru Schepelern og hendes Medhjælpere udfoldede og oplæste forskellige Stykker af "Kvindehjælpen"s Aarsberetning. Sluttelig udtalte Taleren, at det maaske vilde være heldigt, at Byraadet blev repræsenteret i Hjemmets Bestyrelse.

Jul. Andersen vilde ogsaa lægge et godt Ord ind for "Kvindehjælpen". Man havde i Værgeraadet god Lejlighed til at erfare Nytten af dens Arbejde. Taleren kunde have ønsket, at Grunden havde ligget lidt længere fra Byen, men mente dog, man kunde være tilfreds, naar Fru Schepelern var det.

Harald Jensen spurgte, hvad Grunden var værd pr. kv Alen, og om det ogsaa var nødvendigt at give en hel Tønde Land. Han var ikke helt klar over, hvor Grunden var, men var dog bange for, at den laa i meget stor Nærhed af den projekterede Linie for den elektriske Bane.

Møller havde, da han forelagde Indstillingen, oplyst, at Grunden var 14000 kv Alen stor og kunde ansættes til en Værdi af 28000 Kr.; deraf fremgik det, at Grundens Værdi var 2 Kr. pr. kv Alen. Udvalget vilde gerne have sluppet med en mindre Grund, men Fru Schepelern havde forklaret, at Hjemmet maatte bygges saaledes, at hver Pige kunde faa sit Værelse, og at det var nødvendigt at kunne beskæftige Pigerne med Friluftsarbejde. Efter dette var Udvalget klar over, at Grunden ikke kunde være mindre. Den elektriske Bane vilde vist komme længere mod Vest, hvis den kom.

Mousten var ikke vis paa, om Fru Schepelern var den rette til at lede denne Sag. Fruen saa vist noget for lyst paa Forholdene. "Kvindehjælpen"s Nytte var sikkert heller ikke saa stor, som det saa ud til.

Jul. Andersen nærede ingen Tvivl om, at "Kvindehjælpen" reddede mange. Fru Schepelern var vel ikke fuldkommen, men at hun udøvede en storstilet Virksomhed, var aldeles utvivlsomt.

Harald Jensen var vedblivende bange for, at Grunden laa for nær ved den projekterede Banelinie. Gjorde den det, og Banen kom, vilde Grundene derom stige stærkt i Værdi, og Hjemmet vilde faa Omgivelser, man ikke oprindelig havde tænkt. Han var stemt for, at Udvalget skulde undersøge, om der ikke kunde findes en anden Plads, muligvis længere Nord paa.

Møller bemærkede, at det efter Fru Schepeleers Sigendeastede ret stærkt, hvis man skulde opnaa Statens Hjælp. Længere Nord paa kunde der ikke skaffes Hjemmet Lys og W. C. eller Vand fra Vandværket.

Magnus Nielsen troede ikke, Grunden kunde være mindre, hvis Hjemmet skulde opfylde sin Opgave. Pladsen var sikkert bekvem baade for "Kvindehjælpen" og Byraadet. At Fru Schepeleer havde et lyst Syn paa Livet, kunde man kun være glad for, for det var absolut nødvendigt ved den Gerning.

Jakob Jensen troede ikke, der vilde blive Tale om nogen Bebyggelse i Nærheden af Grunden i en lang Aarrække. Grunden laa ca. 300 Alen Vest for den projekterede Banelinie. Naturligvis kunde man vælge en Grund endnu længere Vest paa, men de forskellige Ledninger skulde saa være saa meget længere, og der vilde blive Vanskeligheder ved at faa Vand. Maaske kunde man dog tage Sagen saaledes, at Byraadet i dette Møde vedtog at give en Grund, saaledes at "Kvindehjælpen" i Aften kunde faa Tilsagn derom, og at Udvalget saa undersøgte, om en anden Grund var mere passende.

Harald Jensen kunde slutte sig til Hr. Jakob Jensens Forslag, idet han intet havde imod at gaa med til at give en Grund, naar den blot ikke laa i Vejen for noget. Af Hensyn til en mulig Hjælp fra Statenastede Sagen næppe saa stærkt. Det undrede ham, at Udvalgets Formand ikke var klar over, hvor Grunden og den paagældende Banelinie var.

Møller skulde gerne indrømme, at han ikke var saa godt med paa, hvor Banelinien muligvis skulde være; i den senere Tid havde Banen ikke interesseret ham synderligt, da han ikke mere troede, at den kom. Han kunde godt tiltræde Hr. Jakob Jensens Forslag.

Det vedtoges at tiltræde Udvalgets Indstilling dog saaledes, at Pladsens Beliggenhed tages under nærmere Overvejelse.

Uddrag fra byrådsmødet den 29. februar 1912 - side 12

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 384-1911)

Udkast til Kontrakt med "Kvindehjælpen" angaaende et Areal ved Trøjborgvejs Forlængelse.

Mousten spurgte, om Kontraktens Bestemmelse om, at Byraadet kan kræve Forandring ved Ejerskifte, var tilstrækkelig til at forhindre, at Arealet blev benyttet i andet Øjemed end det tilsigtede.

Formanden skulde indrømme, at det maaske kunde være noget tvivlsomt, hvad der kunde forstaaes ved Ejerskifte. Skulde der forstaaes ligefremt Salg, kunde dette Udtryk jo benyttes.

Møller troede ikke, der kunde ske noget ved at akceptere Udkastet, der sikkert vilde være holdbart, naar det blev set i sin Helhed. Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse mente at have taget alle Hensyn i Betragtning.

Jakob Jensen fandt Fordringerne saa vidtrækkende, at han ikke havde troet, at den anden Part vilde have gaaet ind derpaa. Udtrykket Ejerskifte kunde naturligvis fortolkes, men som Udkastet var formet, kunde der indtræffe mange Tilfælde, hvor Byraadet kunde forlange Arealets Overgang til Byen. Kunde man finde en bedre Form, skulde Udvalget naturligvis intet have imod at benytte den.

Formanden troede ikke, at Udtrykket nogen Sinde kunde komme til at skade Kommunen, men snarere den anden Part.

Udkastet godkendtes.

